

Str. 31.: Slika Ehnatona, Nofretete in njune tri hčerke pod Atonovimi žarki

Sonce kot naše pravo sebstvo

LOGON, št. 14
April 2023, (str. 26–32)

Gunter Friedrich, urednik časopisa LOGON, je ustvaril zanimiv intervju z biofizikom in raziskovalcem zavesti Dietrom Broersom. Tema pogovora je bila Sonce, ki ima v sebi vse fizikalne lastnosti, za utelešanje Duha. V današnjem času, se na področju kvantne fizike odpirajo vrata prek vmesnika v duhovne dimenzije svetov.

G. Fr.: Dragi Dieter, veseli me, da te lahko intervjuvam za našo izdajo LOGON-a, ki se ukvarja s temo »ogenj«. Delaš na vmesniku med naravoslovnim raziskovanjem in duhovnim spoznavanjem. V tem vmesniku leži velika priložnost za prihodnost. Odnos med Duhom in naravo. Vprašanje, ki se pojavlja je, kako naravoslovna in duhovna spoznanja dopolnjujejo ena drugo, nam lahko odprejo vrata k novi naravnosti do življenja, k novemu medsebojnemu ravnanju in novemu odnosu do narave. Ena izmed tvojih knjig ima naslov »*Sonnenzeit – Aufbruch in eine neue Ara*« (2013) ali Čas sonca, odhod v novo dobo (2013). Tam si zapisal: »Sonce je več kot žareča plinska krogla, ki segreva našo zemljo. Je duhovni princip.« Kaj si mislil s tem?

D. Br.: Po mnogih znanstvenih razmislekih, predvsem prek del Burkharda Heima, ki je izdelal celostni svetovni nazor (v katerem sta Duh in materija videna v enosti), sem prišel do zaključka, da sonce navidezno ustreza našemu višjemu sebstvu. Verjamem tudi, da je potrebno razumeti, zakaj je imel kult sonca v skoraj vseh starih kulturah tako velik pomen. Še prav posebej npr. pri faraonu Ehnatonu, ki je v soncu videl boga stvarjenja Atona in vpeljal monoteizem. Kaj Duh v resnici je, se sicer lahko razpravlja filozofsko, ampak v naravoslovju se tega še niso zares lotili. Sonce ima

vse fizikalne lastnosti, da uteleša Duha. V tej zvezi sem zelo zavzeto raziskoval plazmo, ki ima drugačno agregatno stanje, kot ga poznamo pri trdni materiji. Sonce je veliko telo plazme in razpolaga z vsemi lastnostmi visoko inteligentnega živega bitja.

Z vidika kvantne fizike komunicira z nami kot entiteta prek fizikalnega polja.

G. Fr.: Skoraj v vseh starih kulturah so negovali ljudje s soncem notranjo povezavo. To zvezo so doživljali, so jo občutili. Egipčani so govorili tudi o sončnem bogu Raju – vidnem bogu – in o sončnem bogu Amonu – nevidnem bogu. Z naravoslovnim raziskovanjem zdaj prihajaš do podobnih rezultatov, torej z današnjo zavestjo. Za zdaj so to miselni rezultati. Vprašanje je, ali lahko povezavo doživljamo tudi duševno. Lahko notranje vzpostavimo povezavo do duševnega telesa sonca? Se danes dogaja vrnitev prastarega vedenja, obnovljeno prenašanje neke vrste prainformacije?

D. Br.: O tem sem prepričan. Če se lotim uskladitve z naravoslovnega/kvantnofizikalnega stališča, bi rad še enkrat spomnil na to, da brez sonca ni možno živeti. Deluje tako, da daruje življenje. Dela nekaj, česar mi ne moremo narediti. In zato nam daje veliko več kot le fizikalno svetlobo. Svetloba je del elektromagnetnega spektra, medij, da telo sploh spravimo v njegovo funkcijo. Tudi elementarni delci na koncu koncev nastanejo zaradi delovanja sonca. Vsi delci, iz katerih obstaja materija, so nastali iz sončnih delcev. Tu najdemo vmesnik med božjo – duhovno dimenzijo, izvorom, praisvorom, Aperionom, in tem, kar imenujemo svet, v katerem smo zdaj.

V klasični fiziki velja, da je sonce telo z maso. Masa in gravitacija spadata skupaj. Sonce ima tako veliko maso, da njegovi gravitacijski valovi močno delujejo na nas. Njegova masa je enaka nekajkratni masi zemlje. Gravitacijski valovi imajo tudi duhovni vidik, v njih delujejo duhovne dimenzije, navidezno od zgoraj. Sonce fungira kot vmesnik do duhovnih dimenzij. Predstavlja tako rekoč naše višje sebstvo in je v tem oziru del nas. Tako je dokazljivo medsebojno učinkovanje med aktivnostjo sonca in našim vedenjem na zemlji.

G. Fr.: Zanimivo je, da se človek ni razvijal iz samega sebe, temveč so nam pri tem pomagali določeni impulzi. Beseda »prihodnost« (Zukunft) to tudi izraža. Obliva nas svetloba sonca. Stvari in možnosti se nam ponujajo kot darilo. Na mnogih predavanjih, pogovorih in v različnih knjigah si predstavil idejo, da zemeljsko magnetno polje že dolgo postaja šibkejšo,

ker so se sončne erupcije močno povečale. Lahko še enkrat na kratko opišeš, kako to vpliva na človeštvo?

D. Br.: Brez magnetnih polj kot naravnih polj bi bili ljudje brez zavedanja. Omogočajo npr. proces spoznavanja, da »jaz sem«. To nam je poznano na primeru poletov v vesolje. Pred desetletji smo prvič izkusili, kako se občuti, če se nahajamo daleč stran od zemeljskega magnetnega polja. Pokazale so se posebne psihične nenavadnosti. Prek svojega tasta sem imel povezavo z medicino poletov v vesolje. Smel sem sodelovati tudi pri nekaterih akcijah v Rusiji. Kar se tiče človekove psihe je bila pozornost vzbujajoča tako imenovana bolezen vesoljskih poletov. Oddaljeni daleč od zemeljskega magnetnega polja, astronauti svojih nalog niso več izpolnjevali, kot naj bi jih. Očitno so spregledali, kje so se zapletli. Začutili so pomen življenja ali pa ga spoznali. Zato so zavrnili izpolnjevanje določenih nalog.

Kasneje sem v tej smeri raziskoval temo tudi s prof. Trofimovom, ki je delal podobne preizkuse v Rusiji. Povedal je, da zemeljsko magnetno polje še vedno pojema v svoji moči ter da bomo nekoč imeli na zemlji na splošno enake pogoje, kot so jih kot prvi že izkusili astronauti. Iz tega razloga nas želim pripraviti na nove pogoje. V tem tiči tudi razlog, zakaj tako pogosto o tem govorim in pišem.

G. F.: Aleksandra Trofimova sem imel priložnost spoznati na tvojem velikem kongresu na Dunaju leta 2016. Takrat sem z njim tudi osebno govoril. Ugotovil je, da če živimo v reduciranem magnetnem polju, da se nam odpirajo nove zmožnosti zavedanja.

D. Br.: Kot si povedal, prihaja nad nas spekter sončnih žarkov. Toda ta lahko samo toliko deluje na nas, kot v nas nastaja resonanca. Kajti oba oscilatorja morata nihati enako, sicer ni prenosa. Duhovne informacije, ki zadevajo naše višje, naše resnično sebstvo, lahko sprejemamo le, če tudi mi v sebi dvignemo osciliranje. Prihaja torej nekaj na nas, toda od nas je odvisno, če nas doseže ali ne. Vsak sam odloča o tem s svojo pripravljenostjo, da zviša vibracijo. Če stopim v veselo pripravljenost, v pripravljenost do prebuditve, potem to podobno odgovarja višjim frekvencam nihanja. Enako velja tudi iz vidika elektro magnetnosti.

Sonce niha na različnih valovnih spektrih, tudi na zelo visokih. Da bi lahko sprejeli ta valovanja, ki so potrebna za prebuditev, moramo dvigniti sami sebe. Zaradi slabljenja zemeljskega magnetnega polja se v nas lahko aktivirajo lastnosti, ki se doslej še niso razvile: telepatske sposobnosti, inspiracije in podobno. Zato ne smemo ostati pasivni. Ne zadošča, da se

o tem le informiramo. Vsak posameznik je poklican k temu, da lahko vstopi v to resonanco in prejme božje informacije.

G. Fr.: Torej imamo potencial za resonanco v osvobajajočem smislu. In to lahko aktiviramo. V primeru, da pridejo te visoko nihajoče sile, ki so obenem bistveni dejavnik za segrevanje zemlje in zvišujejo t. i. Schumannovo frekvenco, ki je resonančna frekvenca zemlje in če se ne izenačim s tem dvigom nihanja, pridemo nujno v napetosti.

Imamo torej možnosti resonance. Toda te ne bi mogle voditi zgolj k strategijam preživetja. Morale bi delovati tudi transformativno. Kajti, ali ni to volja, ki stoji za aktualno sončno aktivnostjo?

D. Br.: Na ogenj lahko gledamo kot na transformator. Materija se transformira na višji ravni valovanja, kar je enako višji temperaturi, višje valujoči elektromagnetni toploti. Sonce ima lastnosti ognja.

Nimamo le na zemlji povišane temperature, temveč že številna leta obstaja tudi na drugih planetih našega sončnega sistema.

G. Fr.: Ne moremo govoriti o organizmu? Če je sonce živo, pulzirajoče srce za vse planete, za vsa bitja na planetih, potem smo res sestavni del velikega skupnega organizma. Potem vsepovsod obstaja zvišanje temperature. Duševni vidik se kaže kot veselje, toda – ali ga ne presega?

D. Br.: Lahko pridemo v stanje, v katerem spoznavamo stvari, ki so nas doslej blokirale. V zadnjih štiridesetih letih sem zbiral izkušnje v praksi, da se pri čisto določenih elektromagnetnih frekvencah, ki imajo resonanco s človeško DNK, ki so frekvence, katere oddaja tudi sonce, prepoznajo vzroki bolezni in ozdravitve. To se zgodi prek spoznanja, da je bila prisotna napačna usmeritev. Te fizikalne frekvence sevanja prihajajo pretežno od sonca. Schumannove frekvence, resonančne frekvence zemlje se naravnavajo nanje.

Frekvenca epifize oziroma češarike, ustreza Schumannovi frekvenci, ki niha s približno 8 Hz. Informacije sonca nas prestavijo v položaj, da stvari, ki v nas stojijo prečno in na katerih bi morda morali še inkarnacije dolgo delati, da bi jih razrešili, predelamo in spremenimo zdaj.

Danes smo na možnem prehodu v drugi svet. Dosedanji svet se ne ukinja. Govorimo o dveh časovnih linijah. Mnogim se dogaja, da na površje priplavajo prastare stvari iz preteklosti in ne vedo, da bi to lahko bilo v skladu z osvoboditvijo. Bolniki z najtežjimi boleznimi nenadoma spoznajo, zakaj trpijo ravno zaradi te bolezni. Za našo prebuditev je potrebno, da se

pretekli in blokirani dogodki ozavestijo in predelajo. Če se na določene dneve ne počutim dobro, če imam določene simptome, se lahko vprašam: kaj mi hoče to pokazati? So stvari, ki bi se rade transformirale prek ognja. Velja torej opazovati, zaznavati in nato z občutkom uskladiti, če je to zaznavano tista stvar, ki je koristna procesu prebujenja. Prek tega spoznanja pridemo do odrešitev podedovanih bremen.

G. Fr.: Resonanca se dogaja v glavi, predvsem prek epifize. Dogaja se v srcu, ker ima srce lastno magnetno polje. Dogaja se v celotnem telesu, ker povsod v telesu obstaja magnetno polje. Če smo pripravljeni notranje vstopiti v višjo frekvenco, potem se to pokaže, kot praviš, na globljem veselju v srcu. Pokaže se na bolj poglobljenem spoznanju. Ker zaradi notranjega segrevanja prihaja na površje vsa preteklost se prav tako pokaže tudi na težkih notranjih konfliktih.

Vidimo, kar smo pravzaprav naredili v zgodovini človeštva, namreč našo jaz povezavo, vse naše življenjske boje. In zdaj nam prihaja nasproti to centralno nebesno telo, ki uteleša tudi enost človeštva. Potem morda zaslutimo tudi princip sonca v vsakem človeku in lahko dobimo drug do drugega nov odnos, ki temelji na neosebni ljubezni. To potem pomeni zvišanje vibracije, vendarle tudi duševno spremembo in poduhovljenost.

D. Br.: Vse bolj se nam kaže, kaj je duša. Opazovano iz vidika kvantne fizike, se odpirajo vrata prek vmesnika v dimenzije duhovnih svetov. Govoril sem o gravitacijskih valovih, ki navidezno od zgoraj delujejo na nas. Če gremo v stanje empatije, v stanje veselja, potem sonce pokaže reakcije. Obstaja čisto splošno medsebojno učinkovanje. Prof. Persinger, katerega si spoznal na Dunaju, mi je pripovedoval, da smo prišli v fazo argumentiranja. Opravili smo poskuse, pri katerih je sonce dokazano skozi meritve, neposredno reagiralo na obnašanje nekaterih redkih ljudi, ki so delovali z ljubeznijo.

G. Fr.: Neverjetno se mi zdi, da je naravoslovju uspel tak rezultat. Če pravimo, da sonce daje k razvoju človeštva bistvene impulze, potem mora biti ta razvoj na soncu že izvršen. To se potem lahko dogaja pri bitjih, ki živijo v drugih, višje vibrirajočih strukturah, bolj finosnovnih, na področju sonca. Če ta bitja k nam izžarevajo svojo popolnost s pomočjo elektronskih tokov, potem se dogaja tudi povratno učinkovanje, povratna informacija (feedback), saj smo eno v istem organizmu. Želijo, da bi se jim približali. Hočejo nas izenačiti z njihovim navidezno višjim stanjem. Poleg tega obstaja tudi veselje. V Svetem pismu zasledimo zapise o veselju, ki zavlada v nebesih, ko se domov vrne izgubljeni sin.

Toda, ali poleg veselja v nebesih ne obstaja še kaj več? Ali ne odpre vrnitev naših duš tudi nove možnosti razvoja za bitja sonca? Ta se od svoje vloge prapodobe, v primerjavi z nami, odrešijo, če rastemo v njihovi smeri. Nato se lahko dalje kozmično razvijajo v smeri njihovih lastnih prapodob.

D. Br.: Vzemimo Ehnatona iz časa okoli 1350 let pred našim štetjem. Obstajajo risbe (piktogrami), na katerih se sončni žarki spuščajo navzdol. Na njihovem koncu, so opazne majhne roke. Mnenja sem, da te upodobitve izražajo povratno učinkovanje našega vedenja do sonca. V skladu z naravo stvari je vse prepleteno. Ločevanje obstaja samo v naših predstavah. Tudi mikro in makrokozmos sta eno. Ne ostaja ločenost med mojim ravnanjem in odzivom nanj. Pomislimo na učinek metulja pri raziskovanju kaosa. Na enem kraju zemlje, metulj zamahne s krili in na drugem koncu je lahko odziv na to hurikan. Prek medija ali etra pripada vse enosti.

Celotni Univerzum je izraz življenja. Z našim zavedanjem imamo stopnjo svobode, ki jo sedaj lahko izkoristimo. Svobodno voljo, ki smo jo doslej lahko uporabljali le omejeno. Kajti zajemali smo lahko le iz zelo, zelo omejene nezadostnosti. Rezultate tega opažamo v sodobnem svetu. Sedaj spoznavamo, kako je vse povezano. Tudi na novo spoznavamo, da smo nosilci Duha in aktivni ustvarjalci.

V nas se nahajajo enake energije, iste duhovno ustvarjalne sile, ki so ustvarile Univerzum. V notranjosti to vemo. Kvantna fizika se temu bliža na naravoslovni način. Govori o učinku opazovalca. Nekaj prinašamo v resničnost, v tem, ko si jo predstavljamo in se čustveno odzovemo. V tem smislu pomeni prebuditev, da vedno bolj spoznavamo, s katerimi lastnostmi smo od nekdaj opremljeni in da smo na koncu koncev odgovorni za svet, kot je sedaj. Dopustili smo to in sledili umetnim vzorcem sveta. Na koncu koncev ne bi znali bolje, ker so nam posredovali le določene informacije o svetu omejitev. Že veliko prej bi nam morali povedati, da smo nesmrtni in neomejena ustvarjalna bitja.

Na koncu koncev so bili udarci usode in kataklizme vedno budilni klici. Ne da bi nas kaznovali, temveč da bi nas spomnili na našo božanskost.

G. Fr.: V primeru, da dopustimo, da na nas učinkujejo temeljne misli, da je vse materialno in vsi organizmi zgoščena oblika Duha, potem lahko na poseben način koristimo povišanje frekvence. Če stopimo z njo v resonanco, nazaj spremenimo nekaj zgoščene materije v bolj duhovno raven. In s tem sprostimo ogromno silo. Einsteinova formula pokaže, kako

visoke energije nastanejo, ko se materija spremeni v energijo. In podobno velja tudi v odnosu do duhovnega. In potem postanejo jasne nove ravni človeštva. To so ravni veselja, spoznanja in tudi medsebojne povezanosti. Doživljamo se kot potencialni nosilci sonca, kot zgoščena bitja sonca. Vsi posedujemo potencial, da postanemo bitja svetlobe v nekem višjem valujočem, finosnovnem telesu.

D. Br.: Gunter, to vidim na enak način.

G. Fr.: Iskreno se ti zahvaljujem za pogovor, Dieter.

Dieter Broers je biofizik in pisatelj. Njegovo posebno področje je raziskovanje šibkih (netermičnih) elektromagnetnih polj in njihovo delovanje na biološke sisteme. Na začetku 80. let so njegovi izsledki pripeljali do novih vrst terapevtskih postopkov.

Izbor njegovih del:

Verschlussache Zirbeldruse, 2022;

Metamorphose der Menschheit, 2018;

Das Ego im Dienste des Herzens, 2016;

Der verratene Himmel, 2014; Sonnenzeit, 2013;

Der Matrix Code, 2013;

Gedanken erschaffen Realitet, 2010;

(R)evolution 2012, 2009.

Obstaja medsebojno učinkovanje med aktivnostjo sonca in našim vedenjem na zemlji.

Str. 28

Zaradi slabljenja zemeljskega magnetnega polja se lahko v nas aktivirajo lastnosti, ki se doslej še niso razvile. Toda zato ne smemo ostati pasivni.

Str. 29

Trenutno se nahajamo na možnem prehodu v drugi svet.

Str. 30

Na 31. strani: Slika Ehnatona in Nofretete ter njunih treh hčera pod Atonovimi žarki